कषितव्यम्, काषयितव्यम्, चिकषिषितव्यम्, चाकषितव्यम्;
कषणीयम्, काषणीयम्, चिकषिषणीयम्, चाकषणीयम्;
काष्यम्, काष्यम्, चिकषिष्यम्, चाकष्यम्;
ईषत्कषः-दुष्कषः-सुकषः; — —
कष्यमाणः, काष्यमाणः, चिकषिष्यमाणः, चाकष्यमाणः;
काषः, [1]निकषः, आकषः, काषः, चिकषिषः, चाकषः;
कषितुम्, काषयितुम्, चिकषिषितुम्, चाकषितुम्;
कष्टिः, काषणा, चिकषिषा, चिकाषयिषा, चाकषा;
कषणम्, काषणम्, चिकषिषणम्, चाकषणम्;
कषित्वा, काषयित्वा, चिकषिषित्वा, चाकषित्वा;
प्रकष्य, प्रकाष्य, प्रचिकषिष्य, प्रचाकष्य;
काषम् २, कषित्वा २, [2]निमूलकाषं [कषति] [A]समूलकाषं [कषति] } काषम् २, काषयित्वा २, } चिकषिषम् २, चिकषिषित्वा २, } चाकषम् २; चाकषित्वा २.

(180) "कस गतौ" (I-भ्वादिः-860.सक.सेट्.पर. ज्वलादिः।)

'गतिशासनयोः कस्ते कसतीति गतौ शपि।' (श्लो. 192) इति देवः।

[3]कासकः-सिका, कासकः-सिका, चिकसिषकः-षिका, [4]चनीकसकः-सिका;
कसिता-त्री, कासयिता-त्री, चिकसिषिता-त्री, चनीकसिता-त्री;
कसन्-न्ती, कासयन्-न्ती, चिकसिषन्-न्ती; —
कसिष्यन्-न्ती-ती, कासयिष्यन्-न्ती-ती, चिकसिषिष्यन्-न्ती-ती;
कासयमानः, कासयिष्यमाणः, चनीकस्यमानः, चनीकसिष्यमाणः;
[5]कः-कसौ-कसः; — — —

---

1. 'गोचरसंचर–' (3-3-119) इति सूत्रे अनुक्तसमुच्चयार्थकचकारात् अन्यत्रापि संज्ञायां अधिकरणे घः।
2. 'निमूलसमूलयोः कषः' (3-4-34) इति णमुल्। उपपदसमासः। 'कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः' (3-4-46) इति णमुलन्तात् परत्र पूर्वप्रयुक्तधातोरेवानुप्रयोगः।
3. 'अत उपधायाः' (7-2-116) इति वृद्धिः।
4. 'नीग्वञ्चुस्रंसुध्वंसुभ्रंसुकसपतपदस्कन्दाम्' (7-4-84) इत्यभ्यासस्य नीक्।
5. 'ससजुषो रुः' (8-2-66) इति रुत्वम्। विसर्गः।

A. 'समूलकाषं चकषू रुदन्तः रामान्तिकं बृंहितमन्युवेगाः।' भ. का. 3-49.